

CAT

L' EVOLUCIÓ

CAT *el sindicat alternatiu*

Núm. 88 Novembre/Desembre 2002

NOTICIAS DE OTRO MUNDO:

MOSSOS... ,

POMÉS HA
PERMUTADO

A LA WEB
DEL

TROBARÀS

LA
INFORMACIÓ
QUE
T'INTERESSA
TRACTADA
SENSE
EMBUTS

CONNECTA'T AL CAT !!!

www.catme.es.vg

NOTA:

Sra. Consellera, Sr. Director, Srs. de la Inspecció General: aquesta és una revista d'informació sindical. Les opinions i critiques sobre persones expressen **només una valoració professional** sobre la seva incompetència, ignorància, ineficàcia, inhabilitat, ineptitud o incapacitat -certament abundoses, d'altra banda, en aquest cos- sense que, en cap cas, es vulgui ofendre, injuriar, insultar, ultratjar, infamar, escarnir o vexar ningú. No posem en dubte el principi d'autoritat ni el de jerarquia i tampoc pertorbem el servei.

Des res. A manar.

SUMARI

EDITORIAL	3
PROFESSIONAL	5
L'informe cranc	5
Permutes	8
ACTIVITAT SINDICAL	10
Ens enganyen ?..	10
Conflicte de trànsit	11
..sindicat-empresa	13
Ja està tot preparat	14
No som nosaltres sols	15
SOROLL DE FONTS	17
Treball honest	17
Rv : TIP	18
Indisposicions	19
La laca que rie	21
Churri, part I	22
EL GOZO DE SER MOZO	16
ESPORTS	26
KANYA & KONYA	27

EDITA
CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

CAT-ME

HORARIS
de 9:00 a 21:00

TELÈFONS
93 485 03 50

FAX
93 309 44 80

URGÈNCIES
629 73 91 92

INTERNET
www.catme.es.vg

E-MAIL
cat-bcn@ya.com

ADREÇA
**C/ Tànger 48,
Baixos1^a
08018 Barcelona**
(Al costat de Base)

EDITORIAL

Per a la gran majoria dels mossos i mosses que s'incorporen al cos en les darreres promocions, la fotografia de la portada de l'Evolució d'aquest mes potser no els diu res. És probable que tinguin alguna reminiscència familiar o escolar o que el blanc i negre de la foto els traslladi a l'època de la joventut dels seus pares. Per a tots aquells que no ho sàpiguem, la persona de la foto estava donant la notícia de la mort d'un conegut dèspota que durant molts anys va sotmetre el seu país als vaivens d'una voluntat narcisista i psicòtica. Han transcorregut vint-i-set anys des de llavors i Catalunya ha fet un avenç espectacular en molts sentits, recuperant les senyes d'identitat en el si d'un sistema democràtic. Malgrat tot, cal tenir present que la reconversió política l'ha van iniciar les mateixes persones que havien viscut sota la dictadura, una part de les quals va estar en els fronts de resistència durant els anys més durs. Algunes d'aquestes, però, havien mamat l'educació i les ensenyances de les etapes més ermes del franquisme i tenien una inclinació natural cap els principis del Movimiento; la seva adaptació a la democràcia va ser un exercici de camuflatge facilitat per la transició política i la famosa doctrina del consens. A Catalunya, sense que faltessin lluitadors contra la dictadura en les seves files, van ser els anys d'erecció del corralito convergent, quan s'incorporaren la majoria dels tecnòcrates pujolistes panxacontents que han sotmès el país a la voluntat dels grans empresaris. Aquests nouvinguts, artífexs del sectarisme que ha caracteritzat la política de CiU, s'han perpetuat durant vint anys gràcies, en bona part, a l'ús de demagògies i manipulacions institucionalitzades com les que podia fer servir el vell dictador. O sigui, es confirma que la democràcia no és el sistema perfecte que ens agradaria però que funciona mentre les persones que la fan funcionar pensin en democràcia; sinó, és poc més que la caricatura d'un formalisme social davant les urnes de votació.

Doncs bé, com es pot veure en la portada d'aquest número, el conseller Pomés ens ha abandonat per una conselleria més propera a la seva professió d'anestesiista. Per tant, a l'espera de veure el tarannà de la nova consellera, és l'hora de fer una valoració de la feina feta pel conseller Pomés durant els anys que ha estat al front de la Conselleria d'Interior. Cal dir que el balanç, vist des del nostre costat, que és el de la majoria dels mossos, és obertament negatiu. És cert que l'ex-conseller ha tingut també alguns encerts, però li passa com aquell que comprà tots els bitllets de la rifa... en Pomés tenia tots els números i alguna vegada, ja és mala sort, ni tant sols li ha tocat: el CAT encara funciona!. Per fer servir l'expressió emprada en una campanya que el Govern català va difondre fa uns anys, la feina feta pel conseller no té futur. L'asseveració no fa referència al futur del cos com a institució, del que ningú no en dubta, sinó a la carcassa que basteix,

EDITORIAL (continuació)

com aquesta, totes les institucions que han estat i encara són: **les persones**. Deixant de banda la parafernàlia que preocupa en Pomés i la patuleia que l'envolta, o sigui, si oblidem la sapastrosa barretinada del desplegament, amb la imatge distorsionada i poc real que volen vendre del Cos i la resta de disbarats inventats pels setciències d'Interior, el paisatge humà que ofereix el Cos és pertorbador. Des de les trinxeres, o sigui, des del carrer, des del cotxe patrulla, des de les carreteres o des de les garites, els mossos tenen una percepció propera a la que proporciona la irreversibilitat del desastre. El desencís i la desil·lusió s'escampen per tot el Cos; en algunes àrees, com Trànsit, el problema pren una dimensió d'inseguretat enorme. En resum, no creiem estar equivocats si afirmem que la majoria de mossos no estan satisfets de la feina feta per l'ex-conseller d'Interior perquè ells no qualifiquen la feina amb criteris tecnocràtics; la mesura que ells empren és la de la vida familiar, la de la hipoteca, la de la possibilitat de viure on volen i no on els deixen; en fi, criteris molt allunyats de l'enteniment de l'ex-conseller, submergit en els grans reptes de la macropolítica catalana, l'entelèquia d'aparador fabricada pel pujolisme que menysprea tot allò que no serveixi per a perpetuar el domini del lobby convergent. Per això, les ínfules d'en Pomés han trobat el merescut premi d'una altra conselleria per continuar aplicant els principis de la butxaca naCIUnalista, mentre deixa un cos de policia amb un futur incert gràcies a la barroeria d'una feina mal feta.

Per tant, la celebració del comiat del conseller Pomés demanava en primer lloc situar la persona en el context apropiat. Vint-i-set anys després, l'Arias Navarro torna d'un univers en blanc i negre per donar-nos a tots la bona notícia, que celebrem amb la mateixa efervescència amb que llavors una majoria va acomiadar el dictador. Si aquest Arias de paper tingués consciència reconeixeria en el conseller l'estirp educada en els campaments juvenils de la FE i de les JONS, adequadament travestida als temps moderns, cosa que segurament l'ompliria de satisfacció. Per un acte de profilàctica justícia, necessitàvem, doncs, una figura històrica per despedir en Pomés, una figura que s'ajustés com un vestit a mida a l'anunci: home prepotent, demòcrata d'exposició, polític bananer, permuta conselleria.

Adèu, senyor Pomés. Els mossos no trobarem a faltar el seu somriure i, pel nostre gust, se'n va poc lluny d'aquí, però el seu record, dissortadament, no l'esborrarem, tampoc, així com així.

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació i anàlisi sindical i professional. El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra no comparteix, necessàriament, les opinions expressades en aquestes planes pels seus col·laboradors

PROFESSIONAL

L'INFORME CRANC:

LA CRÒNICA D'UN RETROCÉS EN DESPLEGAMENT

Els policies locals de Lleida, Sant Adrià, L'Hospitalet, Sabadell o Mataró tenen torn fix -sempre fan el mateix horari-, mentre que els Mossos d'Esquadra (MMEE) estan sent progressivament passats a l'anomenat "horari especial", amb què només saben segur que treballaran 1680 hores anuals i en què, en principi, els ha de ser comunicada la distribució horària -en quins torns entraran- del mes següent el dia 20 de l'anterior, però amb la peculiaritat que, en cas de necessitat -supòsit que empíricament sabem que esdevé habitual, se'ls pot modificar aquesta planificació amb un mínim de 24 hores d'antel.lació. És a dir: en la pràctica, ningú no sap de què treballarà fins a ultimíssima hora. A títol d'exemple, tots els efectius de les comissaries de Badalona i Sant Adrià operaran sota aquesta incertesa laboral.

Els cada cop menys nombrosos afortunats MMEE en "règim de torns", canvien l'horari cada setmana: durant poc més d'un mes, li hauran exigit al seu cos tres readaptacions accelerades: llevar-se a les 5 AM i seguir una determinada cadència d'àpats, metabolitzacions, deposicions i descans; anar-se a dormir a partir de les 6 AM amb una seqüència oposada a l'anterior, i iniciar la jornada de treball a les 14 PM, ben dinats, amb uns requeriments circadians radicalment diferents. Val a dir, de tota manera, que els MMEE prefereixen aquesta modalitat horària al "règim especial", òbviament: amb els torns, com a mínim, poden aspirar a tenir un probable -que no segur, com ara veurem- calendari laboral que els permeti demanar hora el metge, disposar-se a seguir un curs, etc.

No obstant, aquest suggerent mon dels torns és cada cop més complex: la inventiva inacabable dels gestors autonòmics ha ampliat considerablement el clàssic ventall de torns -matí, tarda i nit, inicialment, enriquits a posteriori amb les varietats de matí-tarda i tarda-nit, ambdues de 12 hores per als caps de setmana-. En efecte, ara també poden treballar els MMEE en règim especial de dia-matí (de 8 a 18, de 9 a 19 o de 8 a 20 hores, segons es tracti d'una jornada de 10 o 12 hores), de tarda-dia (de 10 a 22 hores) o de dia-nit (de 18 a 8, de 19 a 7 o de 20 a 8 hores). Això quan no els declaren en situació R -reten localitzable- o R1 -reten-. i Treballar de les 10 a les 10!... Opcions inapreciables per espatllar per un igual tant el matí, com la tarda, com la nit; ideals per garantir que cap mosso no vulneri les restriccions en matèria d'incompatibilitats, i òptimes per dissociar aquestes persones de les males companyies -en realitat, de qualsevol companyia-.

En conclusió, en termes horaris, els MMEE han passat de reivindicar el torn fix a sospirar per recuperar, simplement, els torns de tota la vida: matí, tarda o nit.

Els agents de Sant Joan Despí, El Prat o Barcelona poden arribar a doblar la seva nòmina fent hores extra -recordem: aportacions laborals voluntàries retribuïdes a tant per temps-. Però per als MMEE s'ha enginyat una inaudita innovació comptable: el "romanent". Amb les esmentades creatives planificacions horàries, es genera una artificial bossa deudora contra el funcionari: s'elabora un calendari de jornades de treball que, en total, sumi 60, 70... hores menys que les fixades per a l'any policial, i així l'Administració pot obligar els treballadors a acudir al servei en dies de festa sense pagar-los un euro.

Ah! i quan un MMEE exhaureix aquest escreix, li poden donar festa un dia en què hagi excedent de personal per tornar a proveir el saldo deudor de reserves. -Per cert, fent cas omís al Síndic de Greuges i dil.latant amb artilugis tècnics l'extensió d'una sentència de referència, la Direcció

es nega a aplicar, com és preceptiu, un índex multiplicador a aquestes hores treballades forçadament en jornades festives (és a dir, a reflectir en els còmputos documentals la plusvàlua del temps festiu treballat involuntàriament, que varia segons sigui en nocturn o no, en festa oficial o no, etc.).

Versions molt més civilitzades de "romanent" les trobem, com no, a les policies locals. A Mataró, per exemple, cada funcionari que ho desitja signa un pacte bilateral amb l'Ajuntament pel qual li cedeix a la corporació uns dies festius a l'any perquè en disposi lliurement i, en contrapartida, rep un xic més de 300 mil ptes. i, a més, el compromís consistorial de retornar-li els dies (i). A Cornellà, cada 18 mesos es cobra una gratificació de 200 mil ptes. per continuïtat. En paral·lel, la direcció, en llocs com aquest últim, l'Ajuntament concedeix importants préstecs sense interessos a retornar en uns anys, passats els quals es pot demanar-ne un altre, i un d'altre... idoni per cancel·lacions hipotecàries, ¿no?... Els MMEE, subjectes a una evident mobilitat domèsticogeogràfico-funcional, no gaudeixen de res que s'hi equipari.

Amb l'expansiu horari especial, els MMEE poden fer entre 8,5 i 10 hores en jornada laboral, i 12 en jornada festiva -sempre i quan les incidències no obliguin a perllongar el servei, cosa habitual i que no dóna dret a cap compensació ja que, recordem, aquests funcionaris "deuen" hores-. En contraposició, els guàrdies urbans fan jornades de 8 hores sempre -excepte plantilles com la de Santa Coloma de Gramenet, que va signar un acord pel qual optaven per fer 12 hores en cap de setmana a canvi de treballar-ne només 1 de cada 3-. I les seves prolongacions tenen la consideració d'hores extra.

Un MMEE té 12 pagues completes d'unes 230 mil ptes. A un guàrdia urbà de Santa Coloma de Gramenet, Premià de Mar, Mataró, Sabadell, Barcelona... li'n plouen quinze pagues. A un de Sant Boi, catorze més dues incompletes -però no tant incompletes com les dues extre dels MMEE, de 80 mil ptes-. En promig, qualsevol policia local d'un Ajuntament mitjà cobra unes 300 mil ptes. anuals més que un MMEE -i això, deixant de banda el capítol de les hores extra-.

Ara, avui, s'estan obrint expedients disciplinaris a MMEE perquè els seus metges de capçalera, en el lliure exercici del seu rol prescriptor, no han volgut desvetllar en els seus justificants de visita el pronòstic d'aquesta: quantes hores de repòs determinen. És a dir: l'Administració, via disciplinària, vol variar els protocols operatius de la Seguretat Social.

La responsabilitat que s'està exigint als MMEE desborda amb amplitud el marc laboral. Resulta que si un MMEE dóna positiu en una alcoholèmia o es nega a encarar la prova de detecció, encara que estigui de vacances, malgrat que no es vegi implicat en cap fet o accident punible, tot i que no recorri a la seva condició policial per treure'n profit en cap moment, pot ser subjecte passiu d'un expedient disciplinari si els d'Afers Interns se n'assabenten. No tenen dret a l'aturada -vaga... ni a la marxa -com a mínim la nocturna-.

Tot i no poder fer hores extra, si un MMEE desenvolupa una altra activitat remunerada, encara que sigui a hores, i sense pertorbar la seva disponibilitat per al servei, pot ser expulsat del cos...

L'executòria disciplinària d'Afers Interns només té sentit si l'analitzem posant-la en relació amb les condicions laborals dels MMEE: aquestes han creat una situació de fons que només pot ser continguda generant un clima de por. Por al pal -severitat disciplinària- i por a la llista negra -exclusió de les encara nombroses possibilitats de promoció-. Tampoc no s'ha d'oblidar que, donat que la majoria de sancions es tradueix en perjudicis patrimonials -suspensions de sou- que han de ser coberts per les assegurances contractades pels sindicats, una constant percussió disciplinària acaba asfixiant aquests, cosa interessant per a la patronal.

I, en tot cas, el que no té aquesta dinàmica es parangó. La majoria de cossos locals no gaudeixen d'"Afers Interns". Però els que en tenen -com Barcelona- no persegueixen el pare de tres fills

que, treient-se uns diners extra ajudant la dona a la peixateria, no falla mai a la feina quan hi és convocat.

Les dificultats perquè els MMEE puguin dibuixar una esfera d'inalienable privacitat queden patentitzades per la ja mítica Instrucció d'Imatge Corporativa. Dur la roba interior d'un color diferent al blanc, les patilles més llargues dels $\frac{3}{4}$ de l'orella o el nus de la corbata tapat per la barba és una conducta sancionable. Portar les orelles ocultes pel cabell -com l'Artur Mas o el J.M. Aznar-, també. Evidentment, a qualsevol policia local això li sona a ciència ficció. ¿Calen més comentaris?...

Quan un MMEE veu una parella de guàrdies urbans sent sana enveja. Un d'ells, fredolic, porta jersei -un jersei reglamentari-. L'altre, que està entradet en carns, va en mànigues de camisa. Ningú no s'ofen. La qualitat del servei no es veu mermada -al contrari, ells treballen millor com més còmodes ho fan-. Ara bé, si fossin MMEE, serien sancionats: no importa la temperatura corporal ni els requeriments de clima/moment/actuació sinó la circular que diu quan es pot dur cada peça.

La realitat personal del MMEE és cada cop més angoixant: la càrrega quantitativa i qualitativa operativa es dispara però la màniga cada cop és més estreta. Compatibilitzar ser els més ràpids a les carreres pel Singuerlin amb resultar els més marcialts calant-se la gorra de plat pot ser molt difícil...

I el futur promet empitjorar. ¿Per què?... Doncs perquè els MMEE es regulen per Decrets unilateralment aprovats per la Conselleria, d'esquenes a les veus dels sindicats, relegats aquí a suplir la pròpia Administració en una funció que li seria pròpia: donar formació als seus afiliats. En contrapartida, els guàrdies urbans es condueixen per Convenis periòdics bilaterals -cadascun d'ells, lògicament, supera l'anterior incrementant la qualitat de vida laboral-professional dels funcionaris i, subsegüentment, les prestacions del seu servei al ciutadà-.

En aquest sentit, pensem que, mentre que la negociació indueix comportaments adhesius, la imposició genera conductes forçades. I, des del prisma de l'usuari final, tenint en compte el marge de discrecionalitat del patrulla que es belluga autònomament pels carrers amb variable grau d'interès i iniciativa, el més adient és tenir policies amb actituds positives guiades per l'estimulació. No funcionaris rebotats únicament preocupats per arribar a l'última de les 12 hores de "romanent" sense acabar en el punt d'Afers Interns.

Per acabar d'adobar tot això, constatem que els policies locals gaudeixen d'una plaça fixa de treball amb contingut territorial i funcional determinat des del seu nomenament. En front d'això, hi ha MMEE amb 4 anys d'antiguitat que encara no n'han assolit cap. Els concursos de trasllats que al Cos Nacional de Policia es convoquen cada 6 mesos, als MMEE no tenen una cadència fixa però, en la hipòtesi més optimista, pot sortir un cada dos anys. Aquesta ingent bossa de funcionaris sense plaça en propietat, sempre sota l'espasa de Damòcles d'un trasllat a les antípodes, lògicament inclinats a la disciplina absoluta, té un valor superlatiu per l'Administració autonòmica, que veu aquí un terreny abonat per fer i desfer sense contestació.

A la darrera convocatòria de places via mobilitat interadministrativa per a la Guàrdia Urbana de Barcelona hi van participar uns trenta mossos. Darrerament hi ha hagut MMEE que han aconseguit ingressar a les policies de Sabadell, Santa Coloma de Gramenet, Vilanova, Badalona... entre ells algun número 1 de promoció. Sembla ser que, davant l'evidència que no poden canviar el cos de MMEE, aquests van optant per canviar de cos. Es perfila una tendència.

Entretant, és interessant observar com més de 80 escortes han renunciat a la seva plaça, farts de fer front a totes les despeses vinculades amb un xec de poc més de 3 euros; o com els de trànsit, farts de les jornades de 12 hores damunt d'una moto, comencen a organitzar plataformes -fenomen insòlit en aquesta institució- mentre esperen a complir els dos anys de permanència

per marxar -en l'últim concurs general se'n van anar més de 100 que ja havien superat el termini de servei estipulat per optar a places com seguretat d'edificis, menys apassionants però menys arriscades-. Fartatge general.

INTERPEL·LACIÓ PARLAMENTÀRIA DEL PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (ICV), ARREL DELS FETS EXPOSATS EN L'ARTICLE ANTERIOR:

A LA MESA DEL PARLAMENT

Rafael Ribó, president del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV), d'acord amb allò que preveu l'article 132 del Reglament de la Cambra, formula les següents preguntes per tal que siguin contestades per escrit.

1.- Quines són les diferències entre Polícies Locals i Mossos d'Esquadra en quant a retribució i horaris?

2.- Quin és el percentatge de pèrdua de poder adquisitiu des de 1992 a 2002 en el sou del cos de Mossos d'Esquadra? Va negociar-se aquest tema amb el sindicats de Mossos d'Esquadra? En cas negatiu, quina va ser la raó per la qual no es va negociar aquest tema amb els sindicats?

3.- Quina és la raó per la qual el Cos de Mossos d'Esquadra no cobren les hores extra i el cos de bombers, pertanyent a la mateixa Conselleria, sí?

Palau del Parlament, 31 d'octubre de 2002

**Rafael Ribó
President**

PERMUTES

El Capítol 5 del Decret 233/02, de 25 de setembre, amplia la regulació que de les permutes feia el D. 169/01 de provisió de llocs de treball, obrint la possibilitat de permutar un lloc de treball entre funcionaris de carrera en actiu pertanyents als cossos de policia local i el Cos de Mossos d'Esquadra. Els requisits exigibles a ambdós funcionaris (art. 55) són: estar en servei actiu, amb una antiguitat de dos anys amb destinació definitiva, tenir la mateixa categoria (o equiparable en el cas del Cos de Mossos d'Esquadra), no superar l'edat que suposi el pas a la segona activitat i, per últim, tenir els informes favorables de l'Ajuntament (art.57) i de l'òrgan competent per autoritzar les permutes en el cas dels mossos, que és el Director General de Seguretat Ciutadana (art. 30 del D. 169/01).

Cal que la sol·licitud la facin conjuntament els funcionaris interessats, amb indicació de la categoria, antiguitat i grau, còpia de l'expedient personal, relació de cursos i titulacions acadèmiques, nivell de català i altres coneixements que es vulguin al·legar (art. 56). Penseu que els mèrits i titulacions són els previstos en el mateix decret per als concursos de mobilitat horitzontal (art. 58), especificant que, si no s'ha acreditat el coneixement del català, es poden utilitzar els medis que es considerin adequats.

També hi ha l'opció d'enviar una petició individual a l'ajuntament que hom desitgi (art. 56.2) especificant aquestes dades, per tal que la corporació dongui la publicitat adequada als seus funcionaris. O sigui, es poden enviar curriculum a qualsevol ajuntament, a veure si hi ha sort...

Penseu que les retribucions són les del lloc de treball a ocupar, amb els drets del grau reconegut (trienis, ...). El silenci administratiu és negatiu si han transcorregut sis mesos sense resolució expressa (art. 61).

AUTOCASIÓ

Vehículos de Ocasión garantizados por la red Volkswagen

Barna Wagen

VOLKSWAGEN

VOLKSWAGEN BORA V6
(204 cv), año 2001, 4 Motion, piel,
full equipo, 5.000 Km, 25250 Euros

VOLKSWAGEN GOLF 1.6 Highline,
(105 cv), año 12/2001, 5 puertas, módulo técnico,
climatizador, 3.000 Km, 16750 Euros

VOLKSWAGEN GOLF 1.9 TDI
(90 cv), año 10/2001, concept-line, 5 puertas,
8.000 Km, 17130 Euros

VOLKSWAGEN SHARAN 1.8 T
(150 cv), año 2001, confort-line, 5 puertas,
7.500 Km, 25250 Euros

VOLKSWAGEN BORA 1.6
(105 cv), año 9/2001, concept-line, 4 puertas,
10.000 Km, 15950 Euros

VOLKSWAGEN BORA 1.9 TDI
(130 cv), año 2001, 4 motion, piel, clima, xenon,
equipo c.disc, 4 puertas, 10.000 Km, 24950 Euros

- Vehículos totalmente revisados
- Garantía Europea
- Asistencia 24 horas
- Prueba sin compromiso

Estem molt a prop teu
Barna Wagen, S.A.

Ps. Vall d'Hebrón, 101.

Tel. 93 212 33 66 -08035 Barcelona

Av. Meridiana, 16-18 cantonada Sardenya

Tel. 93 320 83 83 -08018 Barcelona

ACTIVITAT SINDICAL

ENS ENGANYEN? TOT ÉS MENTIDA? EL SISÈ SENTIT O TOTS CONTRA UN

Fa molts anys que els dirigents del CAT estan en el món sindical i el temps, com en d'altres coses, permet tenir una visió panoràmica i retrospectiva de la història sindical d'aquest Cos. Coneixem els principals dirigents de les diverses organitzacions sindicals, així com la seva manera d'entendre el sindicalisme. La darrera temptativa que vam fer per assolir la unitat d'acció vas ser la Coordinadora d'Acció Sindical (CAS). Vam creure que, en no ser nosaltres majoritaris, els altres sindicats entendrien que nosaltres no erem l'enemic ni assumiríem el protagonisme, amb la qual cosa pensàvem que es podria canvia la dinàmica sindical al Cos i, utilitzant la subtileza, fer que d'una vegada per totes els sindicats fossin coherents amb la situació del Cos. L'experiència, una vegada més, va fracassar. La resta d'organitzacions ben aviat es van cansar de la lluita, que els impedia seguir la dinàmica de comerç sindical i formació, van abandonar la plataforma, es van baixar els pantalons i, altra vegada, van deixar al col·lectiu venut enfront de l'Administració.

Aquesta situació ja no és nova, ha passat sempre. S'engeguen campanyes quan hi ha un cert malestar en el col·lectiu, per justificar-se, i s'abandonen quan es considera que el col·lectiu ja no està calent, cosa que passa quan s'aproximen convocatòries d'ascens o provisió de llocs de treball, sense guanyar mai res. Al CAT creiem que l'acció sindical ha de ser permanent, independentment de les conjuntures -tot i que aquestes influeixen en les mesures que s'adopten- s'ha de prendre seriosament, amb coherència i constància; no es tracta de fer sindicalisme de cara a la galeria o de fer accions puntuals per justificar-se davant l'afiliat per després abandonar sense fer tot el possible. Exemples? N'hi ha a desenes: el 2X2X3, el tema rally, el decret de jornada i horaris o altres decrets, etc.

Sembla que l'única cosa important és que l'empresa validi cursos i doni punts; així s'engega una maquinària importantíssima de diners i afiliació a repartir entre tots. A més, és el que la gent valora però, clar, una certa dependència de l'empresa comporta, ràpidament, una paral·lela submissió, sota l'amenaça de quedar-se sense cursos validats i altres andròmines de mercadeig. Doncs bé, el CAT no està disposat a jugar a aquest joc, a enganyar a la gent. És molt fàcil fer servir un doble llenguatge, mostrar-se crític, reivindicatiu, solidari o, fins i tot, predisposat a l'acció en una conversa o a través dels comunicats i revistes per a -donat que ningú fa un seguiment del que realment es fa- després continuar amb la dinàmica de pura gestió comercial-empresarial oblidant-se de les obligacions sindicals.

I això és el que hi ha: si ens unim a les tres bessones, haurem de jugar a cuít i amagar, per això preferim ser el llop solitari. Així doncs, en l'actual situació, amb les actuals organitzacions sindicals, els partidaris de la unitat d'acció el que realment defensen és que no hi hagi acció, ja que pretenen que el CAT s'amanseixi i segueixi el corrent com els altres, i això no beneficia en res al col·lectiu. El que cal exigir a totes les organitzacions sindicals és que treballin pel col·lectiu, que defensin, que actuïn, que mosseguin, si cal. Llavors, la confluència vindria per si sola, no caldria demanar-ho. Si des del CAT observéssim que la lluita sindical és franca -per part de qualsevol organització- donaríem suport i participaríem. Ara bé, no ens demaneu que entrem en campanyes demagògiques o de pura i simple imatge.

En el sindicalisme actual, el contacte amb el poder i amb els seus aspectes més tenebrosos és constant: corrupció, obtenció de favors, ... però, clar, aquesta dinàmica exigeix fer moltes renúncies i acceptar les condicions de qui mana. En el cas del CAT, la fidelitat al col·lectiu es veu recompensada amb la criminalització del sindicat, amb la qualificació de les seves accions com a radicals, tot fent un ús macartista del terme -el que confirma la tendència dretana i reaccionària d'alguns dirigents sindicals, molt en la línia oficial que propugna l'ex-conseller Pomés- o simplement desqualificats de manera gratuïta.

Ara, segons han informat diversos companys i hem pogut comprovar en les assemblees que han convocat pel tema de trànsit, s'ha intensificat la campanya anti-CAT i, singularment, la desqualificació del dirigent del sindicat Enric Alsina, no desaprofitant l'ocasió per fer altres desqualificacions genèriques que afecten el CAT com a organització, tot faltant a la veritat sense la més mínima vergonya, utilitzant un nivell de demagògia i tergiversació que seria ofensiu si vingués de gent de més entitat intel·lectual. Per sort, la majoria tenim, com a policies que som, un sisè sentit que ens fa destriar ràpidament la veritat de la falsedat. Pels que no tenen aquest sisè sentit us recomanem la lectura de tots els documents o escrits sindicals que us passin per les mans o, millor encara, entreu a la nostra web i remeneu. Hi ha moltes sorpreses. SALUT !

CONFLICTE DE TRÀNSIT

Obligatòriament hem de fer un relat històric de tot el que ha passat i donar el nostre punt de vista sobre el conflicte que s'està vivint a trànsit.

Tot va començar quan un grup nombrós de companys de trànsit de Sant Feliu de Llobregat van citar a totes les organitzacions sindicals a una reunió. En ella, els companys, ens van lliurar un document on plantejaven un seguit de reivindicacions, mostrant la seva disposició a mobilitzar-se per aconseguir-les. Alhora se'ns demanava que totes les organitzacions actuéssim unides. En el mateix lloc, algunes organitzacions ja plantejaven l'estratègia: comunicat conjunt el mateix dia, trasllat immediat a la DG, etc. Nosaltres, en aquella reunió, per seriositat i honestedat, ja vam plantejar reticències.

La primera que vam plantejar va ser sobre el propi document, ja que d'una primera lectura es deduïen efectes contraproduents que calia refer, a més, trobàvem a faltar algunes reivindicacions, per tant, vam plantejar que nosaltres consultaríem a tots els delegats de trànsit d'altres destinacions, refaríem una plataforma i veuríem la manera, el procediment per aconseguir-la. La segona reticència va ser en quan a la unitat sindical. La unitat sindical no és posar tots els anagrames en un paper. Tenim l'experiència de la CAS on ens tocava fer la major part de la feina, on els majoritaris imposaven els seus criteris i on finalment es van rendir abandonant la lluita, per tan, no volíem que es traís al col·lectiu de trànsit i no vam acceptar una reunió conjunta, si més no, en tant no haguéssim fet la feina prèvia de refer la plataforma, parlar amb delegats i sondejar les destinacions.

L'estratègia era clara, fer la nostra feina com a organització sindical i, en el moment i en el cas que l'empresa no respongués satisfactòriament i s'hagués d'engegar una mobilització veure si podíem posar-nos totes les organitzacions sindicals d'acord o no. Als pocs dies la feina ja estava feta i vam registrar una plataforma reivindicativa per trànsit completa demanant-ne resposta. Molts dies després, les altres organitzacions sindicals van fer el mateix, però, sorprenentment, van presentar un document calcats al que ens van lliurar els companys de Sant Feliu, no havent-hi afegit o modificat pràcticament res, document on hi mancaven moltes de les reivindicacions que nosaltres plantejàvem (horaris, dietes, aplicació de coeficients, jornada màxima de 8'5 hores, retribució de tasques de superior categoria).

Davant la manca de resposta de l'empresa i la perspectiva d'haver d'engegar mobilitzacions, vam convocar públicament la primera assemblea, oberta a tothom i on esperàvem l'assistència de representants de les altres organitzacions ja que si s'havien d'engegar mobilitzacions era l'hora

d'intentar posar-se d'acord. A aquella primera assemblea no van assistir representant d'altres organitzacions, tot i que havien estat avisades, i es va decidir engegar mobilitzacions; constituir la COMISSIÓ DE TRÀNSIT, formada per companys que estiguessin treballant a trànsit de totes les organitzacions sindicals, com a eina de la unitat sindical i a la que donessin suport totes les organitzacions. La Comissió seria l'encarregada de decidir les accions a emprendre evitant així les picabaralles sindicals, els afanys de protagonisme o que els interessos de les pròpies organitzacions interferissin en la reivindicació. Vam comunicar els resultats de l'assemblea a la resta d'organitzacions i demanar la seva participació en la comissió. La resposta va ser la ignorància. La COMISSIÓ DE TRÀNSIT, amb el nostre suport, va treure un comunicat de premsa i va engegar mobilitzacions. Al dia següent ens vam assabentar que un dia abans de l'assemblea, la resta d'organitzacions ja havien donat consignes verbals per a que la gent comencés a mobilitzar-se.

Al cap d'una setmana, l'empresa ens convocava una reunió per començar a negociar la problemàtica de trànsit. Per sorpresa nostra, l'empresa només volia parlar del document presentat per la resta d'organitzacions, com ja hem dit, molt limitat, no contenia totes les reivindicacions i aquí comença la nostra baralla amb l'empresa i la resta d'organitzacions. Se'ns torna a convocar per una segona reunió la setmana següent. Pel dia abans d'aquesta segona reunió, la COMISSIÓ DE TRÀNSIT convoca una altra assemblea oberta per decidir posicions. La resta d'organitzacions segueixen sense aparèixer. A la reunió del dia següent, la resta d'organitzacions plantegen una nova plataforma reivindicativa que recull part de les reivindicacions històriques del col·lectiu tants cops plantejades, amb el qual, la reunió es distorsiona i s'avança poc en les qüestions de trànsit. L'agressivitat de l'empresa i dels altres contra l'obertura a negociar TOTS els temes de trànsit s'evidencia més. Es queda per una altre reunió la setmana següent. En aquesta, l'empresa presenta un document per escrit i demana un posicionament sindical per la setmana següent. Continuen tancant-se a tractar temes no recollits en el document presentat per les altres organitzacions. La COMISSIÓ DE TRÀNSIT convoca una altra assemblea pel dia abans de la reunió on la gent rebutja de ple la proposta de l'empresa. Al dia següent, totes les organitzacions sindicals rebutgen l'oferta i l'empresa paralitza les negociacions fins la tornada de la Consellera de l'estranger. I en aquest moment ens trobem alhora de redactar aquest escrit.

Hi ha una qüestió molt important a tenir en compte i que pot determinar l'èxit o fracàs d'aquesta moguda. Una part important del col·lectiu creu que hauríem d'aprofitar el moment per negociar temes globals; l'empresa també pretén aparcar la negociació específica per trànsit i entrar en una negociació global; la resta d'organitzacions, aparentment, semblen estar d'acord amb l'estratègia de l'empresa. Nosaltres creiem que si caiem en el parany, tot se n'anirà en orris i no aconseguirem els objectius ni per trànsit ni per la resta del col·lectiu. Pensem que si aparcuem el tema de trànsit i entrem a negociar temes globals, entrarem en una negociació molt llarga, la gent de trànsit es cansarà, deixarà de fer la campanya preventiva, les organitzacions sindicals perdran la seva força i, en la dilació, l'empresa acabarà imposant el que vulgui sense aconseguir millores per ningú. Pensem, defensem i intentarem que primer s'acabi amb tots els temes de trànsit i que les millores que s'aconsegueixin per trànsit, en horaris, en dietes, en condicions de treball, en diners, siguin el referent de cara a una negociació global, amb el qual, tot el col·lectiu en sortirà beneficiat. Si no ens en sortim, pel fet de quedar-nos sols o que la gent de trànsit es cansi, pensem que haurà estat una errada estratègica amb conseqüències nefastes. Haurem perdut una oportunitat d'or.

És molt important que tots obriu els ulls i pressioneu a les vostres organitzacions sindicals per a que segueixin aquesta línia. Fixeu-vos que la clau de tot la té l'actitud dels companys de trànsit i que el temps la perjudica. No oblidem, ni molt menys, la greu situació per la que passa, sobretot, tota l'escala bàsica, fruit de tres anys d'imposició i, si com sembla, s'obre una etapa de negociació, doncs intentarem recuperar, en tots els camps, tot el possible, mobilitzant al col·lectiu si és precís, però que tothom sigui conscient que no podem recuperar en un dia allò que ens han pres durant anys.

SALUT!

CANVIS EN LES RELACIONS SINDICATS-EMPRESA

Després de quasi tres anys de relacions nul·les amb els sindicats i molt especialment amb el CAT, sembla que, en els darrers mesos, es vol donar un petit canvi de rumb i, sense que, de moment, s'hagin atès les principals reivindicacions, sí que s'han anat acceptant alguns posicionaments sindicals. Concretament i fa ben poc, algunes esmenes presentades pel CAT a dos instruccions (assumptes personals i 50 places a l'EPC) van ser acceptades, cosa que, tot i ser simbòlica, de poca transcendència, ens va fer molta il·lusió pel que tenia d'inhabitual. Per primera vegada en molts anys s'ha acceptat fer una reinterpretació del Decret de Jornada i Horaris, tot i que sense canviar-lo, i, això, amb tota la cautela, ens obre la porta a poder millorar alguns aspectes de les nostres condicions de treball: hores de romanent, estabilitat, franges horàries, etc. Caldrà veure com es concreta. En aquest nou panorama on, suposadament es negociaran problemes laborals, el CAT no pot deixar-hi d'estar, tot i el risc que es tracti d'un nou engany. Pensem que l'actitud valenta i decidida dels companys de trànsit ha estat un factor determinant en aquest canvi. Així doncs, el CAT ha començat a assistir a reunions a on creiem que se'ns permet tenir una certa incidència i ja haureu vist que reprenem la dinàmica d'informar-vos dels continguts de les reunions a les que assistim. Tot i la nostra desconfiança, hem de creure que no es tracta d'una maniobra per calmar al col·lectiu de cara a les eleccions polítiques, però, si ho és, doncs tornarem a les postures que considerem més coherents.

JA ESTÀ TOT PREPARAT

Ja ho tenen tot repartit, ja ens donen per desapareguts. L'empresa ha aconseguit implantar el seu model sindical. Sindicats de classe que col·laborin amb la tasca de formació, principalment, que no critiquin, que no se surtin del guió, que vagin a favor de corrent. Gran nombre de companys amb l'única preocupació de la promoció professional pagant les seves quotes a aquestes organitzacions i acreditant el projecte. Només queda l'estocada final, les eleccions sindicals. Amb aquestes eleccions, que seran avançades, tenen gorja avall que el CAT, el gra al cul, la mosca collonera, l'enemic comú, els de la zòdiac, els qui no entren en el "sistema", desapareixeran, quedaran tres organitzacions (els que estan amb UGT, els que estan amb CCOO i APPAC), que es repartiran el pastís a parts iguals, com un triangle. S'acabarà L'EVOLUCIÓ, els recursos, les denúncies, la transparència i així el TITÀNIC no haurà de sortejar icebergs.

Tot això els sortirà bé, si tu vols, si tu segueixes el guió escrit, o, mig bé, perquè no compten amb un seguit de factors que poden canviar els esdeveniments. El primer i més important és el mosso. El mosso pot estar afiliat a una organització sindical en funció d'un interès personal però, alhora, interessar-li que, a efectes de representació i acció sindical també n'existeixi una altre i, en aquest sentit, votar al CAT. Cal afegir a més la incògnita del que faran els antics i fidels afiliats al SUME o al SEC, que, plegats, superen els 700. El segon és que la gent que dirigim el CAT no som nouvinguts, no som mercenaris, ni contractats, ni professionals del sindicalisme, som gent que ja hem demostrat que tinguem o no representació, tinguem o no mitjans, tenim un projecte sòlid, natural, no artificial. Quan vam constituir la secció sindical de CGT i el SAME ja vam treballar durant més de dos anys sense ser reconeguts i sense gaudir dels mitjans facilitats per l'empresa. Com a SAP ja ens vam negar a signar un pacte sobre drets sindicals tot i que allò ens va comportar no poder disposar de subvencions ni tres alliberats més. També, durant tota aquesta època, el propi SG de l'organització combinava el seu treball com a policia amb la tasca de SG no estant sempre i en tot moment alliberat. Després, com a SAP (històric) i CAT també hem treballat sense cap mitjà material ni humà per part de l'empresa. I ara, passi el que passi amb les eleccions, seguirem. És clar que els mitjans determinen la capacitat d'acció i incidència i que, si per desgràcia, per què els mossos ho volen i no ens voten, no obtenim representació o n'obtenim de molt pobre,

doncs no podem fer tot el que volem o creiem que s'ha de fer, que l'empresa s'alleugerà d'unacàrrega feixuga, però, continuarem fent el que puguem. Òbviament els serveis bàsics d'atenció a l'afiliat es donaran igual (atenció personal, serveis jurídics i pòlissa d'assegurança) i pel restant, caldrà veure que podem fer. Per tant, per molt malament que vagin les coses, la nostra afiliació, els qui vulgueu continuar amb nosaltres, no heu de patir per res, no se'n desfaran tan fàcilment. Amb tot, no renunciem a lluitar per aconseguir tornar a ser representatius o, perquè no, majoritaris. Tenim fe en que la gent no és tonta, tenim la consciència molt tranquil·la pel que fa a feina feta i tenim l'esperança de ser recompensats, reconeguts, amb el vot. També ens donaven per acabats a les anteriors eleccions i no va ser així. A les anteriors eleccions hi va haver un sindicat que es va salvar per un grapat de vots, un altre va ser majoritari per dos. Encara que no t'ho sembli, un vot és molt important, siguis afiliat o no. A les teves mans està, que l'empresa no decideixi per tu.
SALUT!

Per motius d'espai no podem reproduir la totalitat de la tasca d'acció sindical d'aquests darrers dos mesos. Si voleu consultar-la, entre d'altres moltes coses - legislació, sentències, premsa, etc.- , visiteu la nostra web www.catme.es.vg , o bé, ens podeu trucar per telèfon per qualsevol consulta. A continuació us fem un petit resum:

ESCRITS A L'ADMINISTRACIÓ

05/12/02 ASSUMPTE: "Respostes a escrits del CAT."

05/12/02 ASSUMPTE: " Esmena a la totalitat de la proposta d'acta de reunió del dia 19-11-02."

03/12/02 ASSUMPTE: " Hores extres retribuïdes als efectius destinats a Escortes."

22/11/02 ASSUMPTE: " Esmenes a propostes d'actes de reunions de dates 31/10/02; 7/11/02; 14/11/02 i altres qüestions."

22/11/02 ASSUMPTE: " Dispositiu Policial per les festes de Nadal a al Vall d'Aran".

18/11/02 ASSUMPTE: " Esmenes a projecte de modificació de decret 184/1995 d'uniformitat".

18/11/02 ASSUMPTE: " Esmenes a Instrucció sobre criteris de selecció per accés a activitats formatives".

18/11/02 ASSUMPTE: " Esmenes a la proposta d'Instrucció sobre prestació d'activitats docents per part dels funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra."

18/11/02 ASSUMPTE: "Preguntes sobre pla de carrera professional dels Mossos d'Esquadra."

11/11/02 ASSUMPTE: " Consideracions a proposta d'instrucció sobre gaudiment d'assumpes personals".

31/10/02 ASSUMPTE: "Esmenes del CAT a la proposta d'Instrucció que per substituir la 11/2000."

29/10/02 ASSUMPTE: "Presumpte persecució sindical a l'Àrea d'Escortes."

23/10/02 ASSUMPTE: " Participació dels Mossos d'Esquadra en els POLICE & FIRE GAMES 2003."

22/10/02 ASSUMPTE: "Petició d'informació en relació a la vigilància d'edificis públics"

15/10/02 ASSUMPTE: " Incidències i problemes a diverses destinacions de l'Àrea Regional de Trànsit Central."

07/10/02 SOL·LICITO, Que previs els tràmits i informes corresponents, en compliment d'ela legalitat i de l'acordat en el si del Consell de la Policia- Mossos d'Esquadra, s'apliqui íntegrament l'acord retributiu de 26 de juliol del 2.002 al col·lectiu dels Mossos d'Esquadra.

COMUNICATS AL COL·LECTIU

07/10/02 AUGMENT SALARIAL 2002: MOSSOS TAMBÉ!

10/10/02 PROBLEMÀTICA A ESCORTES!

10/10/02 BADALONA M'ESBORRONA! en Pomésem fapatir!

17/10/02 TRÀNSIT: ANEM PER FEINA!!

23/10/02 SABADELL I PLA DE CARRERA PROFESSIONAL: COM A PERSONES NO IMPORTEU.

15/11/02 RESUM DE REUNIÓ AMB L'EMPRESA DEL DIA 14-11-02

19/11/02 RESUM DE REUNIÓ AMB L'EMPRESA EN DATA 19-11-02

21/11/02 Posa el teu cul en consell: els uns et diran que és blau i els altres que és vermell

25/11/02 sorpresa agridolça

NO SOM NOSALTRES SOLS...

Com veureu al document inserit a la **pàgina següent**, no som nosaltres sols els que ens veiem atrapatats a les xarxes dels "grans sindicats"... , llegeu i treieu vosaltres mateixos les vostres pròpies conclusions...

FESAP**FEDERACIÓN ESTATAL DE SINDICATOS
DE LA ADMINISTRACIÓN PÚBLICA**

El otro acuerdo Administración-Sindicatos, para "la modernización y mejora de la Administración Pública".

El "pesebre" Sindical de la Formación Continua

**64.753.340 euros (10.774 millones de pesetas)
para la formación de los empleados
públicos en el año 2003**

A los pocos días de firmar los Sindicatos del Gobierno el último acuerdo de la Función Pública, donde se establece una subida del 2% a los empleados públicos para los próximos dos años, sin cláusula de revisión salarial, así como la movilidad forzosa y la implantación del horario partido de mañana y tarde de forma progresiva, nos encontramos con la contraprestación de la Administración a estos sindicatos - CC.OO, UGT y CSI-CSIF- por valor de 10.774 millones de pesetas para la formación de los empleados públicos en el año 2003.

En el BOE del pasado día 26 de noviembre, ocho días después de la publicación del acuerdo Administración-Sindicatos para el período 2003-2004, se hace público la resolución del Instituto Nacional de Administración Pública, por la que se convoca para el ejercicio 2003 la concesión de ayudas en el marco del III Acuerdo de Formación Continua en las Administraciones Públicas, con un presupuesto de 64.753.340 euros (10.774 millones de pesetas) para el próximo año.

FEDERACIÓN ESTATAL DE SINDICATOS DE LA ADMINISTRACIÓN PÚBLICA
Tlf: 91 5178498. Fax: 91 5178392. E-Mail: fesap@wanadoo.es

Página 1 de 2

FESAP**FEDERACIÓN ESTATAL DE SINDICATOS
DE LA ADMINISTRACIÓN PÚBLICA**

La cuantía de esta ayuda supone un incremento de unos 624 millones de pesetas respecto a la partida del año anterior, que era de 10.150 millones de pesetas.

A los Sindicatos **CC.OO, UGT y CSI-CSIF** la desviación de la inflación prevista para este año, que ya es del 4%, **no les va a suponer ningún problema en su gestión presupuestaria. Sus ingresos por subvenciones públicas para el próximo ejercicio será mayor que la inflación de este año. No ocurrirá lo mismo con los empleados públicos, sin embargo esto no les importa.**

El Gobierno tiene claro que lo verdaderamente importa para estos Sindicatos son **las subvenciones o ayudas públicas que reciben del Estado y el número de liberados sindicales.** Mientras no se meta con estas cuestiones sabe que **no va a tener ningún problema a la hora de alcanzar acuerdos en Función Pública. Por eso, les ha incrementado la partida de formación continua respecto al año anterior en un 6,15 %.**

Mientras los funcionarios perdemos poder adquisitivo, año a año, **las ayudas que perciben estos Sindicatos son cada vez mayores** tal como se recoge en el siguiente cuadro:

Año	Ayudas a la Formación -Millones de pesetas-	Incremento (%) sobre el año anterior	Subida funcionarios	IPC
2001	9.200	---	2 %	3,1 %
2002	10.150	9,90 %	2 %	4 %
2003	10.774	6,15 %	2 %	¿ ?

Según los datos recogidos en la Memoria de Gestión 2000, última publicada por el MAP, **los Sindicatos reciben de a través del capítulo contable denominado "GASTOS DE DIFÍCIL JUSTIFICACIÓN" hasta un 10% del total de las ayudas para la Formación Continua.**

FEDERACIÓN ESTATAL DE SINDICATOS DE LA ADMINISTRACIÓN PÚBLICA
Tlf: 91 5178498. Fax: 91 5178392. E-Mail: fesap@wanadoo.es

Página 2 de 2

el gozo de ser mozo

LA NUEVA GENERACIÓN

(crisas mil)

POR TANTOS MOMENTOS VIVIDOS JUNTOS ... (QUE SE PREPAREN MÉDICOS E INFERMERAS)

NO ENS ENGANYEM, AIXÍ ENS VOLEN A TRÀNSIT!

NOVA SÈRIE MOSSOS

ACCIO? DRAMA? SITCOM?

Hola, sóc Artur Mas! Estic fent un guió on tots els mossos són guap@s i no tenen problemes amb l'hipoteca. Fan horaris de 24 hores sense relles i només parlen de la feina, puix que no tenen vida privada. TV3, la nova!

SOROLL DE FONTS

Pàgines d'opinió

Envieu les vostres col·laboracions a cat-bcn@ya.com (*)

TREBALL HONEST

Que n'és d'estranya l'honestedat. La busquem en els demés perquè nosaltres ja en disposem. O, potser perquè justament no en tenim i volem reconèixer-nos en la virtut aliena, la convertim en objecte de referència per a jutjar les accions i omissions dels altres. N'hi ha prou que algú digui respecte d'una persona que és honesta per a què responguem immediatament que amb això és suficient, que no necessitem res més per a dipositar la nostra confiança. L'honestedat adquireix així un rang de puresa màxima en el conjunt de les qualitats humanes que, enunciada d'una o altra manera, han assumit tota classe de religions i creences arreu del planeta. Malgrat tot, a dia d'avui la devaluació d'aquesta virtut es fa evident en el si de la societat, m'atreviria a dir que de la civilització, i creix imparable una riuada de immoralitat que amenaça amb enfonsar l'edifici que la humanitat ha construït els dos darrers milenis sobre els fonaments de la justícia natural. Precisament, el sistema judeo-cristià, que ha contribuït a elevar l'ètica de l'honestedat pel damunt de la barbàrie, és el mateix que ha generat el capitalisme que legitima la possessió i l'acumulació de bens com a valors fonamentals per a l'individu, subordinant el paper de l'honestedat a una mera justificació ocasional i exagerant fins a la distorsió la funció de la propietat com a principi vital per a una existència feliç.

Dissortadament, a Occident, on ja tenim les necessitats bàsiques satisfetes, hi ha l'oportunitat al llarg de la vida de comprovar que la via per a la felicitat no passa per la riquesa material, inclosos l'èxit personal i el triomf professional. Més tard o més d'hora, l'individu creua una frontera invisible que el porta a un territori de soledat i a un espai on ell serà l'únic habitant, encara que es trobi en companyia d'altres individus com ell. La immensitat d'aquest buit personal empeny la persona a la recerca, doncs li falten les respostes essencials; llavors apareixen els profetes i els bruixots o els psicòlegs i els metges, que són la versió actual d'aquells, les pastilles miraculoses que permeten dormir, els llibres d'autoajuda que sacsegen momentàniament l'esperit i l'arrenquen del sopor gris de la quotidianitat, o es gira la vista cap a societats que no han abandonat encara la saviesa antiga perquè la pròpia cultura viu en el país de l'oblit. Entre altres causes, l'absència d'honestedat està al darrera d'aquest anhel metafísic.

Tot plegat, i perdoneu-me aquesta farragosa introducció -la filosofia no és el meu punt fort- no té massa a veure amb el sindicat. Però era important per a mi situar les coordenades subjectives que m'han dut a treballar de nou per al CAT. Després de quasi 5 anys, amb l'experiència del conflicte intern que va ensorrar el projecte sindical de l'antic SAP, tornar al sindicat era quelcom que calia rumiar, especialment pel que suposa l'experiència de treballar en un sindicat de mossos, amb unes peculiaritats pròpies, amb una Administració que canibalitza les persones i les normalitza d'acord amb la seva escala de valors, al cim de la qual només hi trobem la recerca estèril i infecunda del poder temporal. Així, un simple detall, íntim i personal però al mateix temps expansiu, després que l'Enric Alsina em demanés si volia alliberar-me i treballar per al sindicat, em va fer prendre la decisió adequada. L'honestedat. Pel damunt de la distància ideològica que ens separa a ambdós -el que significa també que el CAT és una entitat oberta a tota classe de pensament- a través de les diferències de caràcter i personalitat, l'Alsina, com tothom el coneix, és una persona honesta, millor dit, és una de les persones més honestes que he conegut mai. Per això, entre altres coses, és fàcil que, des del conseller Pomés a l'últim servidor de qualsevol de les organitzacions que pul·lulen per l'entorn sindical del cos, sigui objecte de criminalització o, sovint, de difamació. No vaig esperar mai que el conseller Pomés entengués la filosofia de l'Alsina i, per extensió, d'aquest sindicat, doncs això està molt pel damunt de les possibilitats de la seva formació, però la puerilitat i simplicitat de les acusacions que deixà anar en algun moment -aquests són uns radicals- el col·loquen en una posició poc favorable i confirma que l'obtenció d'una llicenciatura universitària no és suficient per dotar un discurs de racionalitat i coherència. Personalment,

m'hauria conformat amb que tingués una desena part de l'honestedat de l'Alsina perquè aquest seria un altre Cos de Policia. Naturalment, és el mateix desig que tinc per a la nova consellera i, per ser sincer i treure la biga del meu ull, és el desig que tinc, per començar, per mi mateix, puix l'honestedat es valora per igual, i que cadascú interpreti el que vulgui, en els actes externs i en els que no ho són. Després seguiria amb totes aquelles persones que treballen amb mi, amb els companys del cos, als que s'han entregat a la carrera professional amb el cos però han deixat l'ànima en algun racó perdut del camí, a tots...

En fi, no pretenc fer una elegia de ningú, doncs sóc acèrrim enemic de l'exaltació individual, però volia exposar la raó principal que m'ha empès a treballar de nou al sindicat. Ja fa moltes dècades que la visió romàntica que envoltava el sindicalisme dels segles XIX-XX va desaparèixer; ans al contrari, és esfereïdora la violència verbal i psíquica -de ben just, la física- que he vist en algunes persones durant la meua experiència sindical, encara que la màxima expressió de la violència, i no exagero gens ni mica, l'he vist en les urpades rebudes des de l'Administració a través de persones subjugades pel servilisme més abjecte. M'agradaria, és veritat, que tots els companys, especialment els de les darreres promocions, es situessin adequadament respecte la realitat professional i laboral del cos, el que significa, en una altra perspectiva, situar-se també enfront de la realitat sindical. Des del CAT, gràcies principalment a persones com l'Enric Alsina, aquesta pretensió té l'embolcall que és imprescindible en la feina d'un sindicat: l'honestedat.

Quico Pérez

Rv: TIP

Vaig llegir a L'EVOLUCIÓ del mes d'octubre l'escrit d'un company (P.T.T) que exposava la seva opinió sobre el tema que a partir d'ara hem de portar el TIP visible a la nostra uniformitat.

A mi personalment aquest tema no em preocupa. Fins i tot trobo que no és mal costum. Fins aquí segur que més d'un de vosaltres pensa que m'he begut l'enteniment. Doncs bé, si portar el TIP visible representa que qualsevol individu et pugui denunciar sense més doncs que voleu que us digui. Doncs ja es donaran les explicacions que s'hagin de donar en cas que així se'ns demani. Potser a partir d'ara més d'un de nosaltres se sentirà més individualitzat dins el col·lectiu. Sempre hi ha qui li agrada això de l'anonimat. En quant a les miradetes sobre qui és més "veterà" crec que el problema el té qui enfoqui el tema per aquest costat. Potser independentment del tema TIP hi ha un problema de personalitat.

Aquest escrit de ben segur que no serà gaire popular però és la meua opinió. Jo no haig d'amagar res. No em preocupa. Potser algun dia em trobaré amb algun merder que, per portar el TIP visible, em faci blanc més fàcil de la venjança de "l'afectat". Bé, és un preu que vaig assumir des del moment que vaig entrar al Cos.

El que si m'ha donat "pel cul" és la manera de fer la CASA. Donar-te 2 o 3 tiretes i au... tu mateix.. Jo no entenc d'on surten aquestes ordres però amb paridetes d'aquestes tipus l'únic que aconsegueixen és cremar inútilment a la gent.

L'altre, mai s'ha pogut portar res al cinto de la feina que no fos de dotació però a les respectives comissaries el comandaments eren més o menys permissius amb el tema.

Els "extres" que solíem dur eren estris com: navalla multiusos, SP, mòbils amb funda negra, ... A mi la navalla m'ha anat bé per, en una ocasió, tallar cables de bateria d'un vehicle accidentat, desconectar els llums de balisa que no s'apagaven ni a "hòsties",... El mòbil; m'ha anat bé portar-lo al damunt perquè dues vegades m'he trobat regulant el trànsit en un accident i no tenir el company que regulava l'altre costat, a la vista (tram en curves), alhora que em quedava, de forma consecutiva, amb 2 bateries buides. Solució? Trucar a SRCO per tal d'informar de la nostra situació i algú em pogués fer el relleu o portar-me un portàtil nou.

En fi gent, que encara ens queda molt que aguantar però les ales també se'ns estan fent més fortes per començar a reclamar el que ens pertoca.

Vinga gent, a cuidar-se!

Kopito

SOROLL DE FONS

INDISPOSICIONS I JUSTIFICANTS...

Perdoneu que m'amagui rere l'anonimat degut al perill que em pot amenaçar, al tractar aquest tema de manera tan directa. De ben segur que m'excusareu, i alguns fins i tot m'agraïreu que us expliqui el cas que vaig descobrir, per casualitat, al efectuar un servei de recolzament.

Abans de continuar, vull demanar excuses al company implicat per explicar la seva experiència sense el seu consentiment. Encara que no crec que li ocasioni mes molèsties que les que va patir en la persecució d'afers interns. I tot per un assumpte tant absurd com una senzilla indisposició per malaltia. El cas és el següent:

El company es va trobar malament, casualment en cap de setmana (cosa que ja deu ser prou sospitosa per afers interns, m'imagino). El noi amb tota la seva bona fe es molesta en portar el justificant de visita al seu lloc de treball en el termini previst. Allà li comenten que li falta el pronòstic d'incorporació (les famoses 24 o 48 hores). Així que torna cap enrere i es presenta al CAP on l'havien atès amb anterioritat. Però resulta que el metge li diu que no li pensa posar res mes en el full justificant, ja que aquell és perfectament vàlid. Torna a lliurar-lo i explica el que li han dit al CAP.

Doncs be: després de totes les molèsties que li han ocasionat aquesta colla de [beep] i després de tot el temps que el deuen haver tingut amb l'anima en un fil resulta que el noi deia la veritat. Al cap i a la fi han hagut de declarar-lo innocent (aprofito per felicitar-te, company, qui sap el que t'hagués pogut passar en cas contrari).

Després d'assabentar-me d'això vaig acudir a un metge i li vaig formular unes senzilles preguntes:

- Es veritat que els metges no estan obligats a posar pronòstic?
☐ No només és veritat, sinó que existeix una circular que els hi prohibeix. Això no significa que molts metges acceptin fer-ho per pròpia voluntat
- Es veritat que un sol full justificant és vàlid per 48 hores?
☐ Es cert.
- Es legal que des de la casa s'inventin circulars que modifiquin la normativa de baixes i indisposicions, competència de la seguretat social?
☐ Per descomptat que no.

Al aconseguir totes les respostes em vaig fer unes preguntes a mi mateix:

- Pot ser que els nostres superiors hagin tret un comunicat il·legal i abusiu
 - o Si
 - o No
 - o No m'ho puc arribar a creure
- Pot ser que tinguin por que ens assabentem tots, que un justificant és vàlid per dos dies?
 - o Si
 - o No
 - o No em poso mai malalt
- Pot ser que per molts papers que treguin, hi ha coses que queden fora de la seva competència?
 - o Si
 - o No
 - o La casa sempre mira per nosaltres i tot el que fa ho fa de bona fe.

Reflexioneu sobre això i si teniu dubtes pregunteu als metges que son els veritables professionals en els temes de salut.

PD: aquest escrit ha estat enviat a "tots" els sindicats del Cos de Mossos d'Esquadra. Si a la vostra revista no el veieu publicat demaneu explicacions, algú posarà com a excusa l'anonimat.

Envieu els escrits signats i amb DNI, amb la indicació, si escau, del pseudònim. El CAT es reserva la publicació dels anònims.

BON ANY NOU ! !

SOROLL DE FONTS

LA LACA QUE RIE

Qué le ha pasado a nuestra sociedad que permite la llegada al poder de tipos que viven en una realidad diferente a la de la mayoría de personas ? Qué nos pasa para aparentar indiferencia o rendir gratuita pleitesía en lugar de decir basta ya!!? Y los periodistas, qué pasa con el cuarto poder? No hay ninguno que sea capaz de decir lo que son de verdad estos individuos? Por minucias sin importancia he leído en algunos periódicos las crucifixiones de que eran víctimas algunas personas. En cambio, alguien con tan poca entidad política como el nuevo Conseller en Cap - vetusto apelativo que sigue la más rancia tradición almogavar; supongo que por descendiente directo de El Piloso, nadie lo duda Arturo- consigue que se hagan sesudos análisis en clave de estrategia política, o se estudien algunas actuaciones que evidencian una grosera capacidad para prolongar el vaciamiento de la sociedad civil catalana en la senda tradicional de CIU, explicando cada uno de sus pasos como si fueran el producto de una creación intelectual sublime. De verdad, no entiendo dónde caray vivimos o quiero decir, sin vanidad alguna, que lo entiendo demasiado. El manto de la hipocresía es extenso porque las necesidades que debe cubrir lo son; eso incluye la doctrina de lo políticamente correcto, que abarca el liviano juicio a los gobiernos, la deshonesto palabra de los periodistas o la indecencia del ciudadano inactivo -no inerme- para todo lo que no sea ir de compras el fin de semana.

Bueno, la falta de sentido común parece estar en la raíz del comienzo del fin de nuestra evolución y puesto que, al final no somos otra cosa que una suma de individuos, es lógico que el proceso de cuesta abajo lo inicien individuos dominantes que carecen de tal cualidad (véase también, entre otros, Bush, Aznar, Berlusconi). Hay algo más irracional, pero se mueve más abajo, en las criptas de la sociedad, por donde transitan los enormes gusanos en forma de empresas, reptando al amparo de la protección de los otros, ahitos de favores que, aquí, cobran diariamente en las antecámaras de consellerías y parlament, dictando la ley que luego será interés general, sí, glorioso márchamo que encubre las tropelías ajenas y justifica las propias aún con los despojos a la vista, puesto que sólo hay una voluntad, la de servir -recuérdame el gesto de afirmación durante mi discurso, y sin corbata, cariño, soy un seductor, recuerdas? lo dicen en la tele-.

En fin, no quiero recordar lo que ha pasado con el RACC (claro, y con los compañeros de Trànsit y el exconseller Pomés) por decir algo que afecta al glorioso cuerpo en el que estoy; tampoco hablaré del agua del Ródano, que tanto necesitan las empresas instaladoras de clubes de golf por toda la geografía catalana y que, no lo olvidemos, contribuyen al desarrollo sostenible y al producto interior bruto catalán; y para qué mencionar las obras del túnel de Bracons, como tantas otras marcadas con el sello de públicas, cuando esconden una opción de país que sólo entienden los ejecutivos de las empresas que las acometen, qué casualidad, si son amigos todos de todos, y a todos les gusta el asfalto, verdad Arturito? tan importante para que nos traslademos, ahora sí todos, durante el imperecedero fin de semana de ocio y turismo al que ya estamos llegando, todos también otra vez, con nuestro estupendo monovolumen de importación. Qué feliz soy amor mío contigo y con los niños, mira aquí había unos árboles, pero la verdad es que ha quedado muy bien y tardamos veinte minutos menos, qué ahorro, dios mío.

Y la mierda lo va impregnando todo. No es peor la sólida, aunque huela y esté todo perdido de nitratos, sino la que van soltando políticos de medio pelo y aspecto colgate: esta aniquila las conciencias y envenena las almas.

CAT

SOROLL DE FONTS

HISTÒRIA D'UN DISBARAT (Churri, part I)

La capacitat de raonament dels humans és la causa que més vegades s'assenyala com la diferència principal que ens allunya dels nostres amics animals. No hi ha notícies d'una altra civilització semblant a la nostra que hagi pogut sobreviure en aquest planeta basada en una espècie animal diferent amb una ment racional. Amb tot, crec que aquesta no és la qualitat vital que ha fet avançar l'home a través dels temps. Estic convençut que l'autèntic motor de la societat, allò que s'amaga en última instància darrera de la política, els descobriments científics i la informació, és el cretinisme que es manifesta quotidianament en la vulgaritat de les nostres vides. Podeu extreure'n les conclusions després de llegir.

La famosa història del churri començà fa poc més d'un any i em convertí en objecte i també, cal la precisió, en víctima, de la mediocritat que constitueix el perfil d'una bona part de la societat actual. No vull parlar de la tasca dels companys d'affers interns ja que, entre les persecucions parapolicials de les què em fan objecte (no les qualifico de policials, a pesar meu, per l'absència contrastada d'alguns trets fonamentals de la feina policial) i les pressions a terceres persones amb l'objectiu "d'embeinar-me" són tant evidents que no vull donar més peixet. Repeteixo: no vull qualificar la tasca dels nois i noies d'AI, ja ho fan ells sols. Però, parlant amb propietat i abans d'entrar en matèria, vull deixar clar que els AI Nois/es han tornat a fer la cantada de l'any a Girona. Es de suposar que el cap els farà una estirada d'orelles tot i que aquesta vegada han posat en risc quelcom més que els apèndixs auriculars que serveixen d'entrada de les directrius superiors. Podrien haver provocat un incident de conseqüències insospitades si el churri, o sigui, un servidor, no demostra tenir una mica més de cervell que els presumptes policies que em segueixen. Espero trobar un comportament més professional i seriós durant el proper seguiment i no posar en perill ni la meua vida ni la dels presumptes companys.

Ara que, després de la vergonyosa imatge que es va vendre del cos durant els dies de la màxima repercussió de l'afer churri, no m'estranya que més d'un reclami una revenja. És fàcil d'imaginar l'ex-conseller Pomés caminant pels passadissos del parlament mentre algun diputat de l'oposició li recordava l'esperpèntica moguda, tot fent servir l'apel·latiu de moda. Si, és dolorós. Estic segur que, com passa amb les morenes, el conseller, el director general i la resta de responsables polítics i policials sofrien en silenci una situació de la que, d'altra banda, i això cal deixar-ho molt clar, en són els únics culpables. Gràcies a ells, la propera edició del diccionari de la RAE veurà l'ampliació de les accepcions del mot churri, que ja existeix, amb una entrada que faci referència al món policial. Algú d'aquest cos mereix un seient honorífic en l'Acadèmia. Per aclarir dubtes, podeu llegir, si voleu, aquest desgraciat expedient -que poso a disposició de tothom a través del sindicat- i veureu el cúmul de despropòsits que és capaç de fer una administració dirigida des de la més sagnant mitjanja, qualitat que es veu agreujada per una patina de moralitat escabrosa i hipòcrita propera al puritanisme anglosaxó nord-americà. És el que passa quan hi ha un dèficit permanent de bon sexe i cal recórrer al consol més íntim (recordeu que en aquest país, com es diu en castellà, quién no folla, jode).

D'altra banda, és innegable que, a l'hora de valorar els fets, qualsevol persona -i penso especialment en els companys del Cos- és lliure d'adoptar una postura personal que fa impossible la valoració objectiva. La veritat és que, particularment, i als efectes d'aquest escrit, és quelcom que no m'afecta. Ja n'hi ha prou amb la vergonya que he sentit pel fet de pertànyer a la mateixa Administració i dur el mateix uniforme que els responsables d'una actuació infamant. Clar que, després de tot, quan la tempesta mediàtica ja ha passat, el que queda és desolació, tristesa i una injusta sanció de setze dies de suspensió (falta greu) que espero que els tribunals redrecin per tal que la senyora de la balança no es posi vermella, ella si, de vergonya.

Malauradament, també queden algunes coses en els racons miserables de l'oblit. Per exemple, l'opinió de l'intendent Capell, expressada en l'ofici de 7 de maig de 2001, adreçat al comissari, on parla, textualment, d'un presumpte delictes d'assetjament sexual. No em sembla que faci, precisament, una afortunada qualificació dels fets. Malgrat el meu analfabetisme jurídic, crec que la distància entre "churri" com a imputació d'una possible sanció jurídica i l'afirmació del senyor Intendent és la mateixa que hi ha entre l'encert i el nyap més categòric (però si el senyor Intendent tenia raó, em pregunto si no calia obrir diligències; clar que jo no tinc estudis com el senyor Intendent). Prèviament, havia passat a millor vida l'informe de l'inspector Creus adreçat a l'intendent demanant l'obertura d'una informació reservada, on es fa esment, únicament, d'una possible exhibició de l'arma reglamentària (penso que potser també calia obrir diligències, perdoneu-me si l'estic cagant). Com veieu, l'acord entre els dos comandaments va ser total en tot moment. Devia ser per això, justament, que al final els d'AI me la van "embeinar" per l'afer churri que, com tothom sap i ha quedat palès, és un assumpte d'extraordinària gravetat que ha provocat una gran alarma social: milers de pares han pres consciència de què el xicot de la seva estimada filla pot està esclafant l'honor de la família ofenent la noia amb aquest apel·latiu rufianesc. I gràcies a l'excel·lent preparació dels comandaments del cos, que detectaren la injúria en el context inusual d'una relació prohibida entre la professió i els sentiments, vés quina cosa, aquests pares poden posar sobre avís les nenes, per tal que no es vegin vexades per indesitjables subjectes propers a les meves inclinacions morals, probablement indignes d'un agent del Cos de Mossos d'Esquadra.

Com a curiositat, us puc dir que a l'expedient es parla d'un missatge enviat per mòbil i adreçat a l'agent ofesa on se la qualifica amb uns apel·latius poc carinyosos (puta, zorra) que ningú, cal deixar-ho ben clar, no ha vist. Bé, això no és del tot correcte. L'única persona que afirma haver vist, vés quina altra casualitat, el citat missatge, és l'ex-parella sentimental de l'agent ofesa a qui, faltava més, la gent d'afers interns atorga tota la credibilitat enfront d'aquest miserable - m'ho acabaré creient - individu infiltrat en aquest gloriós cos de policia de manera sospitosa. És un detall que em recorda les curses de braus: davant les banyes, els nois/es d'AI tenen la màxima consideració i respecte. Per cert, cal deixar ben clar que l'instructor de l'expedient considera que aquesta és una prova de càrrec indiscutible i pràcticament inatacable per poder imputar-me la falta. Jutgeu vosaltres mateixos.

En fi, la instrucció de l'expedient és un model de com es fan les coses en aquesta empresa. Quan convé embeinar-se algú, es fa i prou. Sobretot quan les instruccions provenen de la Nomenklatura de l'"Agència". Després de tants anys, la oligarquia familiar segueix fent i desfent en el cos segons les seves conveniències professionals però, és molt pitjor, ho fa també segons les seves creences personals, ancorades en el mal reprimiment fariseisme catolicista. Salvant les distàncies, fa 400 anys cremaven a la gent per la mateixa raó que avui s'obren expedients disciplinaris. Però no tenen res a fer: sempre hi haurà gent que follarà millor que ells (compte!: aquesta és una frase amb doble sentit, molt difícil d'encabir en un dels tipus disciplinaris però...; estic descobrint que amb aquests escrits deixes anar més adrenalina que practicant puenting; amb la gent d'AI, escriure per la revista del sindicat s'ha transformat en un esport d'aventura). Ara bé, aquest és un cos de policia que arrela en un tipus de democràcia cristiana fonamentalista, propera a un partit polític molt conegut i aquest és el cos que tenim, que ningú s'enganyi.

Per contra, aquí teniu el vostre churri, sense estudis superiors ni cursos a l'FBI, ni sense avaladors d'entitat per suportar la feixuga càrrega d'ascendir per l'escala jeràrquica. Però després d'haver viscut la circumstància d'aquest expedient i haver tractat amb tots els implicats directa o indirectament, m'alegro molt de no pertànyer a la mateixa classe social d'aquests polítics i comandaments; pel que fa a la jerarquia, val a dir que també estic en el graó més baix però satisfet de la meua trajectòria professional que recull, només, els meus mèrits. No podria suportar que la part més important del meu currículum vitae emmascarés l'actuació d'una altra persona i

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana
Polícia - Mossos d'Esquadra

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana
Polícia - Mossos d'Esquadra
Regió Policial Girona

Data: 8-5-2001
Entrada núm.:
Sortida núm.: 1498
Passa a:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana
Polícia - Mossos d'Esquadra
Divisió d'Afers Interns

Data: 14 MAIG 2001
Entrada núm.: 170/01
Sortida núm.:
Passa a:

Data: 7 de maig de 2001
R/N: JMC/mfc
R/V:
Afer: Petició obertura informació reservada
Destinació: El Comissari

Adjunt us trameto l'informe signat per l'inspector Xavier Creus i Aroles del qual es desprèn que hi pot haver un presumpte delicte d'assetjament sexual que, malgrat requerir la ratificació de la víctima, no requereix la denúncia com a requisit per a inicial el procediment. Per tant us demano que s'obri una informació reservada al respecte i si se'n detecta delicte, que es posi en coneixement al Ministeri Fiscal.

El Cap de la Regió Policial de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana
Polícia - Mossos d'Esquadra
Cap de la Regió Policial Girona

Intendent Joan Miquel Capell i Manzanares

COMISSARI

Data: 22/5/01

10 MAIG 2001

Passat a:
Per:

D. A. Juturas.
Informació Re-
servada

c/Vista Alegre, 5
17004 Girona
Tel. 21.34.50

008

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana
Polícia - Mossos d'Esquadra

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana

Faig constar que aquesta fotocòpia reproduïda fidelment l'original
Data: 21 AGO. 2001

INFORME

Data: 7 de maig de 2000

Assumpte: Exhibició de l'arma reglamentària

Destinació: Intendent Cap Regional

En relació amb l'assumpte especificat més amunt, us informo del següent:

En data 7 de maig el signant sotscrit ha mantingut una entrevista amb la Sra. Gironès - Pla de l'Estany, en el transcurs de la mateixa ha relatat uns fets que tot i no voler denunciar-los formalment, per la seva gravetat, han de ser investigats.

Va mantenir una relació sentimental, amb l'agent Carles Pérez i Solsona amb TIP núm. 3105 amb destí a la mateixa ABP, la qual ha finalitzat, en el transcurs de la mateixa es van produir moments de tensió, fets aquests que entrarien en l'àmbit privat, tot i que per les explicacions i circumstàncies exposades ha sigut informada de la possibilitat de denunciar els fets formalment.

Segons manifestació de l'entrevistada en una de les discussions mantingudes hi va haver una exhibició, per part de l'agent Carles Pérez, de la seva arma reglamentària; l'acció va consistir en oferir-li el seu revòlver per si volia fer ús d'ell i prengué la decisió que cregués convenient, atès que aquesta li estava exposant la situació de greu angoixa que estava patint, posteriorment també, l'agent Carles Pérez, es va apuntar a si mateix.

Per tot el que s'ha exposat sol·licito l'obertura d'una informació reservada.

Nom i cognoms, càrrec i signatura de la persona responsable:
Coordinador Regional en funcions
Inspector Xavier Creus i Arolas

acabar creient-me la mentida d'una inexistent virtut pròpia. Suposo que, tard o d'hora la vida em passaria factura, ni que fos en forma d'insomni permanent. Per contra, no vull que ningú visqui una situació com la que jo he passat, gràcies a una actuació vergonyosa i innoble, que ha manllevat el meu honor personal i professional. Entenc que aquest concepte és de difícil comprensió per algunes persones, ja que es tracta d'un valor renyit amb una existència sotmesa als favors rebuts i als deguts, però no té preu per aquells que anem a dormir tranquils cada nit. Per tot això, confesso que estic cansat d'aquest assumpte però entenc que és necessari, per una simple qüestió d'higiene corporativa, que tothom sàpiga quina ha estat l'actuació de certes persones i com han posat en ridícul la imatge del Cos, encara que em consta que no tenen ni tindran mai la consciència d'haver-ho fet. Per la meua part, us puc dir que no sóc cap sant, estic ple de defectes i de mancances i, com deia més amunt, cadascú és lliure de tenir una opinió sobre el famós tema churri. Però us asseguro que mai, repeteixo, mai, tractaria a una persona amb la sordidesa, la humiliació i la degradació que han fet servir contra mi. El desassossec més gran me'l produeix el fet de què això ho han fet persones que formen part d'aquest Cos. És desolador però real.

Nota: aquest escrit ja té uns quants mesos però no he pogut fer-lo públic fins ara. La sentència del contenciós-administratiu, dictada quan aquesta revista ja havia tancat l'edició, ha deixat sense efecte la sanció i ha posat en evidència l'actuació administrativa, especialment la dels companys d'Afers Interns. Continuarà...

Carles Pérez i Solsona
Agent del Cos de Mossos d'Esquadra

EN QUANT VALORES LA TEVA VIDA?

COMPRA LA TEVA ARMILLA ANTI-BALES INTERIOR A 112gear.com, ARA TE LA FINANCIEM AMB ELS TERMINIS QUE VULGUIS, JUNTAMENT AMB L'EQUIPAMENT POLICIAL QUE TU ESCULLEIXIS.

BENEFICIAT DELS DESCOMPTES PER ELS AFILIATS DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS MOSSOS D'ESQUADRA (CATME)

CONTACTANT AMB info@112gear.com

INFORMAT DEL KIT COMPLET A 112 GEAR, S.L. AMB EL QUAL PODRAS OBTENIR-NE ARTICLES DE REGAL, I TOT FINANCIAT AL 100%.

Anti-microbial fabric

Smooth & stretchy sateen no-snag material

Side straps are reinforced for outershell cleaning

Unique design results in contoured comfortable fit

Mesh fabric conceals adjustment straps for comfort

Armilla PointBlank nivell IIIA, lot Smith & Wesson, bota Hi-Tec Magnum, funda arma Fobus, guants antitall, glasmaster, Key-Cuff, Streamlight, etc...

El CAT ha fet un pas més en la seva línia d'oferir el màxim de prestacions i serveis al col·lectiu, arribant a un acord de col·laboració amb EXCELENT CENTER.

EXCELENT CENTER és un centre de millora del rendiment esportiu, que cobreix totes les necessitats que pot tenir un esportista en la seva pràctica d'activitat física. És un centre que dona cobertura en les següents àrees: Àrea Mèdico-Assistencial, Àrea Tècnico-Esportiva, Àrea de desenvolupament, Àrea d'orientació laboral, Àrea de formació acadèmica.

EXCELENT CENTER és un centre que pot preparar, federar i fer el seguiment de qualsevol esport, sent especialistes en les següents pràctiques esportives:

- Esports de contacte
- Triatló
- Tennis
- Atletisme
- Ciclisme (carretera i btt)
- Natació

EXCELENT CENTER compta i té acords amb diferents instal·lacions esportives.

EXCELENT CENTER ofereix els següents serveis gratuïts per afiliats al CAT o socis AE3-CAT: tramitació de llicències federatives, gestió de la inscripció a totes les competicions, pautes de preparació física, possibilitat de tenir consells mèdics, fisioterapèutics i de preparador físic via telefònica, gestió de les reserves de desplaçament o allotjament a les competicions, protocols mèdics concrets (alimentació, prevenció de lesions...), possibilitat de realitzar sessions de control tècnic de natació, atletisme i ciclisme amb entrenadors titulats, recepció d'informació via e-mail de temes relatius a l'esport. Per aquells que es federin amb l'equip "club Excelent Center" a la secció de Triatló se'ls hi facilitarà de forma gratuïta la roba de competició de Triatló.

EXCELENT CENTER també ofereix serveis més específics com: revisió mèdica esportiva completa, visites mèdiques, visites de fisioteràpia, massatge esportiu, entrenador personal, tests de camp en diversos esports i la possibilitat d'adquirir roba esportiva, bicicletes competició, del "club Excelent Center", amb condicions especials per els afiliats al CAT o socis AE3-CAT.

Nota:

- Pel fet de ser afiliat al CAT ja ets soci de AE3-CAT.
- La quota de soci AE3-CAT es de 6 Euros/any .
- La quota "club Excelent Center" de no afiliat / no soci es de 20 Euros/mes.

El CAT i EXCELENT CENTER han acordat que en els propers números de L'EVOLUCIÓ professionals experts en diferents esports, publicaran fitxes col·leccionables relacionades amb diferents proves esportives, fent menció especial a la possible preparació específica d'esports dels Jocs Mundials de Polícies i Bombers de Barcelona 2003 (27 juliol-3 Agost) .

Per més informació Col·lectiu Autònom de Treballadors "CAT".

- C/ Tànger 42, baixos (Barcelona)
- Telèfon: 934850350 Fax. 933094480
- E-mail: cat-bcn@ya.com Web: www.catme.es.vg

Pots trobar EXCELENT CENTER:

- Gran Via de les Corts Catalanes, 774 5è 4ª (Barcelona)
- C/ de la Pau 78 baixos esquerre (Manresa)
- Telèfon: 932315446 e-mail: excelentcenter@excelent.es

SOL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, 08018 Barcelona.

Tlf 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80

E-mail: cat-bcn@ya.com

web: www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfons _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència, email's i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa _____

Entitat _____ Oficina _____

Dígit de control ____

Número de compte _____

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____